

El Canyet

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Turó del Canyet. (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des del grup de cases de Santa Rita prendre el camí del Canyet, a 250m a la dreta del camí

Coordenades:

Latitud: 41.45319
Longitud: 1.99304
UTM Est (X): 415895
UTM Nord (Y): 4589557

Classificació

Número de fitxa 08054-87
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Prehistòric Paleolític
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El pas de carreteres i l'eixamplament dels camins han deixat aquest indret molt deteriorat

Protecció Inexistent
Número inventari CC:AA. Núm. 3094

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 6198001DF1869N
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 30/06/2011 - 02:00

Descripció

Situat al darrer terme de la riera de Rubí, molt a prop de la desembocadura en el Llobregat. El paisatge es caracteritza per grans dipòsits col·lúvio eòlics que es troben pràcticament en tota la zona ja des de l'inici del Quaternari. L'entorn geogràfic del Canyet està constituït per un turó d'uns 140 metres d'alçària anomenat La Galxarella, situat just abans de la confluència del riu Llobregat i de la riera de Rubí. És un espai que presenta una punxa de territori que apunta vers el sud. La zona pertany a les terres de la masia de Can Pedrerol de Baix i resta arcecerada dels vents de tramuntana pel turó esmentat. La riera de Rubí circula entre grans dipòsits procedents de sedimentacions marines i fluvials de les èpoques Terciària i Quaternària i marca un pas natural que enllaça amb les conques del Llobregat i de l'Anoia al llarg de la Depressió Prelitoral. El Canyet pertany al terme municipal de Castellbisbal (Vallès Occidental), i es troba en el marge dret de la riera de Rubí, a uns 35 metres d'alçària respecte del nivell de la riera. El conjunt de dipòsits sedimentaris en els quals s'ubica el jaciment es troben dins del marc geomorfològic de la vall inferior del Llobregat, és a dir, dins d'un dipòsit llimo argilós situat per sobre del "tricicle", i és d'un color taronja pàl·lid. Dissortadament els talls han desaparegut sota la vegetació típica dels marges de l'autopista Barcelona -Tarragona, de tal manera que és molt difícil de recuperar la resta del jaciment. Els materials constitueixen una població de 33 peces, totes recuperades a partir de prospeccions superficials i sempre que la natural erosió les ha desplaçades o les ha fetes aflorar. Més d'un 80% han estat fabricades amb sílex i la resta amb quars i quarsita. Cal destacar un nucli levallois de cristalls de roca perfectament desbastat i esgotat. La majoria dels materials estan treballats sobre resquills trets a partir de la talla levallois, amb retocs posteriors. La hipòtesi de M. Victòria Gràcia (GRÀCIA, 1983) (GRÀCIA, 1990) és que es tracta d'un lloc d'ocupació temporal, amb atribucions domèstiques que suggereixen una estabilitat important. CC.AA. (1991)

Observacions:

Els fons dipositats al Museu de Molins de Rei són els següents: EC-2325-2 Canyet P-1 Ascla de calcària EC-2325-3 Canyet P-12 i 9 Ascla de sílex blanc EC-2325-4 Canyet P-41 i 4 Ascla de sílex gris EC-2325-5 Canyet P-50 i 10 Fragment d'ascla de sílex rodada EC-2325-6 Canyet P-45 Ascla kombewa (sobre zona ventral d'una altra ascla). EC-2325-7 Canyet P-47 i 6 Fragment proximal de làmina de sílex gris, poc rodada i dessilicificada. EC-2325-8 Canyet P-42 i 8 Ascla de sílex translúcid kombewa, retocada EC-2325-9 Canyet P-17 i 3 Sílex gris translúcid amb 50% de còrtex, dessilicificat i molt rodat, amb fissures i geodes. Resta de talla. EC-2325-10 Canyet P-49 i 7 a llapis. Ascla sobrepassada de sílex melat i gris translúcid, 10% cortical, a la zona distal transversal, molt rodat i dessilicificat. Taló retocat i fils laterals retocats. EC-2325-11 Canyet P-46 i 5 Làmina de sílex gris molt dessilicificat i sense retoc, amb un 25% cortical. EC-2325-12 Canyet P-40 i 2 Ascla de sílex gris retocada, rodada i reflexada. 25% cortical. Dors centrípet. Retoc a la dreta invers profund simple i continu proximal i directe a la zona medial i distal. El retoc a l'esquerre és directe profund simple a la zona distal i invers a la zona medial i bifacial a la proximal. EC-2325-13 Canyet P-3 ascla Ascla sobre còdol, vist per la zona dorsal transversal, amb extraccions centrípètes. Taló pla i secció triangular. Té el gra molt fi, pot ser basalt, de color marró xocolata. EC-2325-14 Canyet P-5 i 11 Ascla sobre còdol de quars, amb el dors totalment cortical, molt gruixuda (carenada). Possible retoc en fils transversal i distal esquerre. EC-2325-15 Canyet P-2 i 1 Ascla de sílex vermell grisós amb vetes roges. Presenta fissures, geodes, elevat rodament i neocòrtex dorsal, alterat tèrmicament i amb repiqueteig. Presenta un bulb residual. El retoc és abrupte, profund directe i continu transversal i a l'esquerre simple, profund, invers i continu. La zona ventral té una ona generada per una fissura que s'ha abatut.

Història

Jaciment descobert per Eudald Carbonell l'any 1979, durant l'observació feta arran d'uns talls en el turó de La Galxarella, arran mateix de la riera de Rubí. En els talls esmentats hi aparegueren diversos materials que foren dipositats en el Museu de Molins de Rei. El jaciment fou destruït en bona part per l'autopista A-7.

Bibliografia

GRÀCIA, M.V. (1990) "Can Canyet" a Estrat: Revista d'arqueologia, prehistòria i història antiga .
Desembre 1990, p.63-86 GRÀCIA, MV. (1982) Informe. Arxiu Servei d'Arqueologia

